Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

ŁUCK, DNIA 2 SIERPNIA 1937 R.

WOŁYŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 19.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

137.

ZARZĄDZENIE
Wojewody Wołyńskiego
z dnia 20 lipca 1937 r. № BPO-2

w sprawie posiadania, fotografowania, filmowania oraz przenoszenia i przewożenia aparatów fotograficznych w strefie nadgranicznej.

Na podstawie § 24 ust. 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. (Dz. U.R.P. Nr. 12, poz. 84) zarządzam co następuje:

§ 1.

Osoby przebywające na terenie strefy nadgranicznej województwa wołyńskiego i posiadające jakiegokolwiek rodzaju aparaty fotograficzne, obowiązane są w ciągu 14 dni licząc od dnia następnego po ogłoszeniu niniejszego zarządzenia, wnieść do właściwej ze względu na ich miejsce zamieszkania powiatowej władzy administracji ogólnej podanie o udzielenie im zezwolenia na dalsze posiadanie tych aparatów. W podaniu należy dokładnie podać opis posiadanego aparatu.

Osoby zamierzające nabyć i posiadać aparaty fotograficzne na terenie strefy nadgranicznej obowiązane są przed nabyciem aparatu wystarać się o zezwolenie, o którym mowa w pierwszym ustępie niniejszego paragrafu.

§ 2.

Osoby przebywające na terenie strefy nadgranicznej o ile chcą dokonywać zdjęć fotograficznych lub filmować na terenie tej strefy, muszą na to posiadać osobne zezwolenia, niezależnie od posiadania zezwoleń, o których mowa w § 1.

Zezwolenia te wydawać będą na prośbę zainteresowanych pod warunkami w niniejszym zarządzeniu podanymi, powiatowe władze administracji ogólnej, właściwe ze względu na miejsce położenia przedsiębiorstwa fotograficznego lub o ile zdjęcia mają być dokonywane poza lokalem przedsiębiorstwa, władze administracji ogólnej tego powiatu, w którym położone są objekty podlegające fotografowaniu (filmowaniu).

§ 3.

Fotografowie zawodowi jak i fotografowie amatorzy mogą dokonywać zdjęć w lokalach zamkniętych, mieszkaniach jak poza nimi tylko za specjalnym zezwoleniem właściwej terytorialnie powiatowej władzy administracji ogólnej i przy zachowaniu postanowień §§ 4 i 5 niniejszego zarządzenia.

§ 4.

Fotografowanie i filmowanie osób na ulicach, placach, drogach publicznych i t. p. jest wzbronione.

§ 5.

Wzbronione jest również fotografowanie i filmowanie objektów, urządzeń i innych przedmiotów wojskowych oraz dróg, mostów, przepustów, torów i wszelkich objektów kolejowych i urządzeń telekomunikacyjnych, jak również dokonywanie takich zdjęć z defilad, wojskowych zawodów sportowych lub fragmentów z uroczystości wojskowych.

§ 6.

Negatywy wszelkich dokonanych zdjęć fotograficznych mają być okazywane organom Policji Państwowej lub K. O. P. na ich żądanie.

§ 7.

Osoby mające zezwolenie na posiadanie aparatów fotograficznyzh mogą przywozić je do strefy nadgranicznej, względnie przewozić z jednej miejscowości do drugiej tylko złożone i schowane w odpowiednim futerale.

§ 8.

Naruszenie postanowień niniejszego zarządzenia będzie karane w myśl art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 83) w trybie administracyjnym aresztem do trzech miesięcy lub grzywną do 3000 zł, lub obu tymi karami łącznie.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda
(—) St. Konopacki.
Wicewojewoda.

138.

ORZECZENIE
Wojewody Wołyńskiego
z dnia 17 lipca 1937 r. Nr. RR.V.3

w sprawie zmiany treści orzeczenia o podziale rzeki Styr na obwody rybackie, a mianowicie wyłączenia jeziora „Borowicze" z obwodu rybackiego Nr. XXXIV rz. Styru.

Na podstawie art. 99 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22.III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) i art. 20 ustawy z dnia 7.III. 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) wyłączam jezioro „Borowicze" z obwodu rybackiego Nr. XXXIV rzeki Styru i zmieniam treść orzeczenia Wojewody Wołyńskiego z dnia 27.VII. 1936 r. Nr. RR. V.3 (Wołyński Dziennik Wojew. Nr. 25 z 1936 r.) w sprawie podziału rzeki Styr na obwody rybackie w sposób następujący:

Obwód rybacki Nr. XXXIV (Starostwo Powiatowe Łuckie). Obwód rybacki Nr. XXXIV rzeki Styru obejmuje rz. Styr od Słupa klm. 254/255 do słupa km. 244/245 rzeki Styru w obrębie miejscowości Łuków, Nieświcz, gm. Trościaniec, Ostrów, Nawóz, gm. Rożyszcze z wyłączeniem jeziora „Borowicze".

Jednocześnie na podstawie art. 19 i 20 ustawy z dnia 7.III. 1932 r. o rybołówstwie, zgodnie z zasadą nieprzerwalności obszaru wód otwartych oraz ich samowystarczalności pod względem przyrodzonych warunków hodowlanych i gospodarczych ustalam na wodach otwartych położonych w powiecie łuckim podział na obwody rybackie wyszczególnione niżej w treści niniejszego orzeczenia.

Podział jezior położonych na terenie gminy Trościaniec, pow. łuckiego: 2) Obwód rybacki jezioro „Borowicze" w zlewisku rzeki Styru obejmuje całe jezioro „Borowicze" w obrębie miejscowości Borowicze.

Od orzeczenia tego przysługuje prawo odwołania do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po ogłoszeniu we właściwych nadbrzeżnych gminach i gromadach.

w/z Wojowoda
(—) **St. Konopacki**
Wicewojewoda

139.

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego

z dnia 20 lipca 1937 r. Nr. PHE 2/62

o wpłynięciu podania o nadanie uprawnienia rządowego na zakład elektryczny przemysłowo-rozdzielczy w Dubnie.

Zarząd Miejski w Dubnie wniósł w dniu 12 czerwca 1937 r. do Ministerstwa Przemysłu i Handlu podanie w myśl art. 5 ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. Ustaw Nr. 17 35, poz. 98) i § 11 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31.X. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 928) o nadanie uprawnienia rządowego na przesyłanie, przetwarzanie i rozdzielanie energii elektrycznej w celu zawodowego jej zbytu na obszarze miasta Dubna oraz, o ile nie staną temu na przeszkodzie uprawnienia innych osób, na obszarach które będą w przyszłości przyłączone do gminy miejskiej Dubno.

Czas trwania uprawnienia miałby wynosić 40 lat.

Linia przesyłowa wysokiego napięcia 30 KV będzie biegła z Krzemieńca przez Białokrynicę, Smygę, Sudobicze, Detynicze, Strakłów Czeski do Dubna.

Projektowana taryfa maksymalna wynosić będzie:

1) 85 gr. dla światła i 40 gr. dla siły za 1 kilowat godzinę,

2) dla drobniejszych urządzeń do 120 watów mocy, ryczałtowo od jednej żarówki 40-to watowej w miesiącach.

a) lutym, marcu, kwietniu, sierpniu, wrześniu i październiku po 3 zł. miesięcznie.

b) w maju, czerwcu i lipcu po 2 zł. miesięcznie,

c) w listopadzie, grudniu i styczniu po 4 zł. miesięcznie.

Celem zebrania wszystkich danych do ustalenia, czy powstanie projektowanego zakładu elektrycznego jest pożądane ze względu na miejscowe interesy gospodarcze i ogólną gospodarkę elektryczną, oraz czy nie naruszy ono interesów publicznych i praw osób trzecich, zostaje podanie Zarządu Miejskiego w Dubnie wraz z załącznikami wyłożone do przejrzenia przez interesowanych w Urzędzie Wojewódzkim w Łucku (Wydział Przemysłowy, pokój Nr. 9) w czasie do dnia 20 sierpnia 1937 r.

W ciągu tego terminu wolno zgłaszać do Urzędu Wojewódzkiego w Łucku zarzuty, zastrzeżenia i żądania na piśmie.

Do każdego takiego pisma zawierającego zarzuty, zastrzeżenia, należy dołączyć odpis tego pisma.

Za Wojewodę
(—) **Inż. J. Wasilewski**
Radca.

140.

ZARZĄDZENIE

Starosty Powiatowego w Łucku

z dnia 10 lipca 1937.r. Nr. P-19

w sprawie regulaminu dla dorożkarzy.

Na zasadzie art. 131 i ust. 1 art. 43 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 7.VI. 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10.III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinii zarządów miejskich w Łucku, Rożyszczach i Ołyce, zarządzam, co następuje:

I. Warunki uzyskania pozwolenia.

§ 1.

Zezwolenie na uprawianie przemysłu dorożkarskiego może otrzymać każdy znający swój zawód, który ukończył 18 lat życia, nie jest dotknięty chorobą zaraźliwą, cieszy się dobrą opinią i który daje gwarancję ścisłego stosowania się do przepisów niniejszego regulaminu.

§ 2.

Trudnienie się przemysłem dorożkarskim dozwolone jest wyłącznie po uprzednim zgłoszeniu prowadzonego przedsiębiorstwa władzy przemysłowej I instancji (Starostwu) w myśl art. 7 powołanego rozporządzenia.

§ 3.

Zgłoszone u władzy przemysłowej w myśl § 2 regulaminu przedsiębiorstwa dorożkarskie podlegają również zaewidencjonowaniu ich we właściwym Zarządzie Miejskim w prowadzonym przez ten zarząd wykazie imiennym właścicieli dorożek danego miasta.

§ 4.

Zarząd Miejski wydaje za zwrotem kosztów numery dorożek według liczb kolejnych listy ewidencyjnej, imienne legitymacje dorożkarskie i ustalone przez Starostwo maksymalne taryfy.

§ 5.

Numery dorożek winny być uwidocznione:

a) z tyłu dorożki białymi cyframi wysokości 6 cm bez wszelkich ozdób,

b) na szkłach latarni cyframi czarnymi.

Cztery znaczki z numerami o wielkości 4 cm przechowuje dorożkarz u siebie dla doręczenia pasażerom w wypadku zamówienia dorożki.

Legitymacje winni dorożkarze mieć stale przy sobie i okazywać je na każdorazowe żądanie Policji Państwowej i upoważnionych do tego funkcjonariuszów Zarządu Miejskiego. Przy legitymacji ma być również i regulamin niniejszy, który dorożkarz obowiązany jest okazać w razie zatargu.

II. Wygląd zewnętrzny dorożkarzy, pojazdów, koni i uprzęży.

§ 6.

Każdy dorożkarz winien być ubrany w czasie jazdy w przepisowy uniform, t. j. granatowy, długi płaszcz z niklowymi guzikami w dwa rzędy i czapkę koloru granatowego, kroju angielskiego z ceratowym lśniącym daszkiem koloru czarnego.

Uniform winien być zawsze czysty i w dobrym stanie.

Dorożkarze muszą być zawsze czysto wymyci, włosy mieć ostrzyżone i buty wyczyszczone.

W czasie deszczu zezwala się nosić płaszcz gumowy, natomiast zabrania się używanie różnych płacht, worków lub parasoli.

W zimie dopuszczalne jest noszenie ciepłych czapek koloru ciemnego z klapami na uszy.

§ 7.

Pojazdy muszą być mocne, na resorach, zaopatrzone do połowy w nakrycie ze skóry lub brezentu (budy) oraz skórzane nakrycie do nóg (fartuchy). Siedzenia w pojazdach winny być miękkie, sprężynowe, pokryte skórą, ceratą lub materiałem nieprzemakalnym koloru ciemnego. Spód pojazdu winien być wysłany linoleum lub trwałą rogóżką. W sezonie zimowym sanie winny być podkute i zaopatrzone w ciepłe fartuchy i numery na tyle sań.

Dla uniknięcia wypadków najechania w czasie jazdy saniami, należy używać dzwonków względnie „janczarek". Pojazdy muszą być zawsze czyste, dokładnie oczyszczane z błota, siedzenia zaś i nakrycia wytrzepane z kurzu. Przy powozach z nastaniem zmroku należy zapalić przynajmniej jedną latarnię. Przy każdym pojeździe winna znajdować się na widocznym miejscu po lewej stronie kozła obowiązująca maksymalna taryfa za przewóz. Z tyłu dorożki zabrania się umieszczania worków z paszą.

§ 8.

Ustala się w Łucku, Rożyszczach i Ołyce pojazdy dwukonne z parą koni w zaprzęgu oraz jednokonne z jednym koniem w zaprzęgu.

§ 9.

Konie zaprzęgowe winny być zdrowe, jednakowego wzrostu dla każdego pojazdu, nie narowiste, dobrze odżywiane, oczyszczane i okiełznane w czasie jazdy. Konie chore, ślepe na obydwa oczy, kulawe lab okaleczone nie mogą być w żadnym wypadku używane do jazdy.

W zimie konie muszą być kute na ostro.

Z końmi winien dorożkarz obchodzić się łagodnie i nie znęcać się nad nimi.

§ 10.

Uprząż winna być rzemienna. cała i stale wyczyszczona.

III. Inne prawa i obowiązki dorożkarzy.

§ 11.

Dorożkarzom zabrania się:

a) pełnienia obowiązków w stanie nietrzeźwym,

b) pobierania i żądania opłaty za jazdę ponad obowiązującą taryfę maksymalną,

c) odmawianie się od jazdy w obrębie miasta na ulicach zabrukowanych bez usprawiedliwiającego powodu,

d) natrętnego zachęcania publiczności do korzystania z jego usług,

e) brania do dorożki dwukonnej więcej niż cztery osoby, jednokonnej więcej jak dwie osoby,

f) brania do dorożki lub na kozioł innego pasażera bez zgody najmującegoż dorożkę,

g) palenia tytoniu podczas jazdy.

§ 12.

Zachowanie się dorożkarza względem publiczności musi być uprzejme. Na żądanie pasażera do-

rożkarz obowiązany jest udzielić pomocy przy wsiadaniu i wysiadaniu kobietom, dzieciom i osobom ułomnym, oraz pomagać przy ładowaniu bagażu do dorożki i wyładowaniu z dorożki. Dorożkarz ponosi całkowitą odpowiedzialność za bagaż, który mu został powierzony.

§ 13.

Przy opuszczaniu dorożki przez pasażera, dorożkarz winien natychmiast przekonać się, czy pasażer nie pozostawił jakiegokolwiek przedmiotu w dorożce. Pozostawione przedmioty należy bezzwłocznie zwrócić pasażerowi, lub w razie nie odnalezienia go złożyć w najbliższym Posterunku Policji Państwowej za pokwitowaniem.

§ 14.

W razie nie możności stawienia się na zamówienie pasażera, dorożkarz winien uprzedzić go o tym we właściwym czasie lub też wysłać w zastępstwie innego dorożkarza. W razie zatargu z pasażerem, dorożkarz na żądanie tegoż obowiązany jest udać się do najbliższego Posterunku P. P. w celu zlikwidowania zatargu.

§ 15.

Miejsce postoju dorożek oraz dopuszczalną ilość dorożek na danym miejscu wyznacza odnośny zarząd miejski.

Dorozkarze mogą zatrzymywać się jedynie na miejscach postoju i obowiązani są:

a) zajmować ostatnie wolne miejsce w kolejce w jednym rzędzie w takich odstępach, by przejście do chodników nie było dla publiczności utrudnione,

b) na zapotrzebowanie pasażera ma podjeżdżać jedynie pierwszy z brzegu dorożkarz,

c) nie kwestionować dowolnego wyboru dorożki przez pasażera,

d) nie zajmować siedzenia pasażerskiego,

e) nie zostawiać koni bez opieki.

§ 16.

W czasie jazdy dorożkarze winni ściśle stosować się do przepisów porządkowych obowiązujących na drogach publicznych.

IV. Nadzór nad dorożkami.

§ 17.

Stały nadzór nad dorożkami (poza Starostwem) sprawuje zarząd miejski za pośrednictwem miejskiego lekarza i miejskiego lekarza weter.

Na wezwanie zarządu miejskiego dorożkarze obowiązani są w wyznaczonym terminie stawić się do komisyjnego przeglądu dorożek.

§ 18.

Pojazd zostanie wycofany z ruchu jeżeli nie odpowiada warunkom niniejszego regulaminu.

§ 19.

Przepisy niniejszego regulaminu obowiązują również i osoby wezwane przez dorożkarzy do czasowego pełnienia obowiązków dorożkarskich.

V. Przepisy karne i końcowe.

8 20.

Winni nie stosowania się do przepisów niniejszego regulaminu ulegną karze grzywny do 1000 zł lub aresztu do 14 dni z art. 126 powołanego na wstępie rozporządzenia.

§ 21.

Przepisy niniejszego regulaminu wchodzą w życie z dniem ogłoszenia w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy
w/z (—) **Iwański**
Wicestarosta.

141.

ZARZĄDZENIE
Starosty Powiatowego Łuckiego
z dnia 15 lipca 1937 r. Nr P-19
w sprawie taryfy dorożkarskiej.

Na zasadzie art. 131 i ust. 1 art. 43 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 7.VI.1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10.III-1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) po wysłuchaniu opinii Izby Przemysłowo-Handlowej w Lublinie i Zarządów Miejskich w Łucku, Rożyszczach i Ołyce, ustalam następującą maksymalną taryfę dla dorożek samochodowych i konnych obowiązującą na terenie powiatu łuckiego.

KURS	Dla dorożek konnych				Dla dorożek samochodowych			
	Od godz. 6 — 24		Od godz. 24 — 6		Od godz. 6 — 24		Od godz. 24 — 6	
	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr
Kurs w obrębie miasta włącznie z kol. urzędniczą, boiskiem sportowym i dworcem kolejowym lub odwrotnie	—	80	1	—	1	20	1	80
Kurs z miasta na przedmieście: Hnidawa, Barbarszczyzna, Biwaki, Krasne od mostu na Styrze, lub odwrotnie	1	—	1	20	1	80	2	20
Kurs z dworca kol. na przedmieścia: Krasne, Barbarszczyzna, Biwaki, Hnidawa lub odwrotnie	1	20	1	50	2	20	2	50
Kurs w m. Rożyszczach z dojazdem do dworca kol. lub odwrotnie	—	60	—	80				
Kurs od st. kol. Ołyka — m. Ołyka	1	50	2	00				
Kurs w m. Ołyce	—	50	—	60				
Jazda za 1 godz. w obrębie miasta	1	50	2	00	4	00	5	00
Postój do 15 minut	—	—	—	—	—	50	—	50
Postój od 15 — 30 minut	—	50	—	50	—	75	—	75

Jazda poza obręb miasta wg. umowy.

Starosta Powiatowy
w/z (—) **Iwański**
Wicestarosta

142.

OGŁOSZENIE

Starosty Powiatowego Sarneńskiego

z dnia 21.VII.1937 r. Nr R-15/44

w sprawie postępowania scaleniowego gruntów wsi Police cz. Narcyza Żeromskiego.

Starosta Powiatowy Sarneński na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr 92 poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67 poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85 poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 28-go lutego 1937 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Sarneńskiego z dnia 23 grudnia 1936 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Police cz. Narcyza Żeromskiego położonej w gminie rafałowieckiej powiecie sarneńskim.

Za Starostę Powiatowego:
(—) **Ay Henryk**
Komisarz Ziemski.

143.

OGŁOSZENIE

Starosty Powiatowego Sarneńskiego

z dnia 21.VII.1937 r. Nr R-15/45

w sprawie postępowania scaleniowego gruntów wsi Police cz. Filipa Żeromskiego.

Starosta Powiatowy Sarneński na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr 92 poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67 poz. 622) oraz art. 14 rozporzadzenia z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85 poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 28-go lutego 1937 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Sarneńskiego z dnia 24 grudnia 1936 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Police cz. Filipa Żeromskiego położonej w gminie rafałowieckiej powiecie sarneńskim.

Za Starostę Powiatowego:
(—) **Ay Henryk**
Komisarz Ziemski.

144.

OGŁOSZENIE
Zarządu Miejskiego w Łucku
z dnia 22 lipca 1937 r.
w sprawie scalenia działek gruntowych.

Pan Wojewoda Wołyński orzeczeniem z dnia 31 marca 1937 r. Nr KBP-3a uznał potrzebę dokonania scalenia działek gruntowych, położonych przy ulicy Jagiellońskiej, a graniczących od północnego ach odu z ulicą Jagiellońską od północnego wschodu z nieruchomością Blumy Majzlisz, od południowego wschodu z ulicą Płocką, a od południowego zachodu z nieruchomością sukcesorów Warkowskiego.

Do wspomnianego obszaru scalenia włączone zostały następujące działki:

1. Zabudowana działka, położona przy ulicy Jagiellońskiej pod Nr 50, stanowiąca własność Bractwa Podniesienia Sw. Krzyża, wydzierżawiona przez Szrajera Cherszona, który na niej pobudował własny murowany parterowy budynek, o powierzchni 269 m^2, użytkowana, jako działka budowlana niezdatna do zabudowania, zgodnego z przepisami obowiązującymi z powodu niewystarczającej szerokości (6,60 metra).
2. Częściowo zabudowana działka, położona przy ulicy Jagiellońskiej pod Nr 52 stanowiąca własność Srula Rachmilczuka i Frumy Szrajer o powierzchni 351 m^2 użytkowana, jako działka budowlana, niezdatna do zabudowania, zgodnego z obowiązującymi przepisami, gdyż podział między współwłaścicielami stanowi szachownicę.
3. Częściowo zabudowana działka, położona przy ulicy Jagiellońskiej pod Nr 54 stanowiąca własność Bruchy Grojsburd, wynosząca 530 m^2 powierzchni, użytkowana jako działka budowlana, zdatna do zabudowy, zgodnie z obowiązującymi przepisami.
4. Niezabudowana działka, położona przy ulicy Jagiellońskiej Nr 56, stanowiąca własność Elo Jankiela i Szmuła Wajnerów, o powierzchni 520 m^2, użytkowana, jako działka budowlana, zdatna do zabudowania, zgodnego z obowiązującymi przepisami.
5. Niezabudowana działka, położona przy ulicy Jagiellońskiej pod Nr 58, stanowiąca własność Abrama Drogiczyna, Arona Turyskiego, a obecnie Szejwy Myszures i Hersza Ukiermana, o powierzchni 548 m^2, użytkowana jako działka budowlana niezdatna do zabudowania, zgodnie z obowiązującymi przepisami, gdyż podział między współwłaścicielami stwarza szachownicę.

Łączny obszar wymienionych wyżej 5-ciu działek wynosi 2218 m^2, z którego to obszaru 3 działki o ogólnej powierzchni 1089 m^2 nie nadają się do zabudowania, zgodnego z obowiązującymi przepisami prawa budowlanego.

Równocześnie na podstawie art. 101 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli, zarządził Pan Wojewoda Wołyński przeprowadzenie scalenia wymienionych działek w Łucku. Strony zainteresowane winne w ciągu dni 14 po dniu wywieszenia niniejszego ogłoszenia, na tablicy w Zarządzie Miejskim zgłaszać wnioski, dotyczące sposobu scalenia w Zarządzie Miejskim.

Zgodnie z przepisami art. 106 wspomnianego prawa budowlanego, z dniem ogłoszenia orzeczenia Pana Wojewody o konieczności scalenia w Dzienniku Wojewódzkim, uważa się postępowanie scaleniowe za wszczęte.

Łuck, dnia 22.VII.1937 r.

Prezydent miasta Łucka:
(—) **Wł. Parniewski.**

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

ZAGUBIENIE
numeru rejestracyjnego samochodu.

Zagubiono numer rejestracyjny WŁ 70504, samochodu osobowego marki „Chrysler", własność Jerzego Jezierskiego zam. w Joanowie pow. łuckiego.

ZAGUBIONE DOKUMENTY.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr. 549054 wystawiony przez R. I. K. na nazwisko właściciela **Czereszni** Andrzeja, zam. w Łopawsze, pow. dubieńskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Sarnach na nazwisko **Finczuka** Konrada roczn. 1902 zam. w Rokitniance, pow. rówieńskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Sarnach na nazwisko **Hubeni** Samoiła roczn. 1896, zam Dołhem, pow. sarneńskiego.

Zgubiono kartę rzemieślniczą wydaną przez Starostwo, Powiatowe Rówieńskie na nazwisko **Mesera** Chaima Bira zam. w Równem przy ul. Szewczenki.

Zgubiono pozwolenie na prowadzenie olejarni wydane przez Starostwo Powiatowe w Horochowie dnia 20.XI. 1929 r. za Nr. 6522 na nazwisko **Mirocznik** Chawy zam. w Beresteczku.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Łucku na nazwisko **Podoszyka** Bazylego roczn. 1906 zam. w Łucku, przy ul. Jagiellońskiej 101.

Zgubiono zaświadczenie wojsk. dla kat. E. wydane przez Komisję Poborową na nazwisko **Szuryna** Ignacego roczn. 1910 zam. w Chrynikach, pow. dubieńskiego.

Skradziono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Lublinie na nazwisko **Znlara** Pinchasa, roczn. 1907 zam. w Międzyrzecu, pow. rówieńskiego.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: **ŁUCK, URZĄD WOJEWÓDZKI WOŁYŃSKI**
Prenumerata: roczna 24 zł., półroczna 12 zł., kwartalna 6 zł. — Cena numeru pojedyńczego 1.50 zł.

Wołyński Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Opłata za wiersz 1 mm. wysokości lub jego miejsce przy 9 cmtr. szerokości szpalty ogłoszeniowej wynosi 25 gr., a za ogłoszenia tabelaryczne 40 gr. Za jednorazowe ogłoszenia o zagubionych dokumentach 5 zł. od osoby. Za ogłoszenia o zagubieniu dowodów tożsamości koni 1 zł.
Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać do P. K. O. konto czekowe **№ 30629.**

Druk. Państw. w Łucku 1344 21.VII-37 700